
SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2018)0186

Izvajanje določb Pogodbe, ki zadevajo nacionalne parlamente

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. aprila 2018 o izvajanju določb Pogodbe, ki zadevajo nacionalne parlamente (2016/2149(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti člena 5 o prenosu pristojnosti in subsidiarnosti, člena 10(1) o reprezentativni demokraciji, člena 10(2) o zastopanosti državljanov EU, člena 10(3) o pravici državljanov EU do sodelovanja v demokratičnem življenju Unije, člena 11 o participativni demokraciji, člena 12 o vlogi nacionalnih parlamentov, člena 48(3) o rednem postopku za spremembo Pogodb in člena 48(7) (premostitvena klavzula) Pogodbe,
- ob upoštevanju Protokola št. 1 o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji in Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti,
- ob upoštevanju člena 15 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter členov 41 in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 12. junija 1997 o odnosih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti¹, z dne 7. februarja 2002 o odnosih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v okviru evropskega povezovanja², z dne 7. maja 2009 o odnosih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v skladu z Lizbonsko pogodbo³ ter z dne 16. aprila 2014 o odnosih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti⁴,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 16. februarja 2017 o boljšem delovanju Evropske unije z izkoriščanjem potenciala Lizbonske pogodbe⁵, o proračunski zmogljivosti euroobmočja⁶ ter o morebitnem razvoju in prilagoditvi sedanje institucionalne ureditve

---

¹ UL C 200, 30.6.1997, str. 153.

² UL C 284 E, 21.11.2002, str. 322.

³ UL C 212 E, 5.8.2010, str. 94.

⁴ UL C 443, 22.12.2017, str. 40.

⁵ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0049.

⁶ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0050.

Evropske uniji¹,

- ob upoštevanju letnih poročil Komisije o odnosih med Evropsko komisijo in nacionalnimi parlamenti, zlasti poročila za leto 2014 z dne 2. julija 2015 (COM(2015)0316) in za leto 2015 z dne 15. julija 2016 (COM(2016)0471) ter letnih poročil Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti, zlasti poročila za leto 2015 z dne 15. julija 2016 (COM(2016)0469) in za leto 2016 z dne 30. junija 2017 (COM(2017)0600),
- ob upoštevanju letnih poročil direktorata Evropskega parlamenta za odnose z nacionalnimi parlamenti, zlasti vmesnega poročila za leto 2016 o odnosih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. oktobra 2017 o spremljanju uporabe prava EU v letu 2015²,
- ob upoštevanju bele knjige Komisije o prihodnosti Evrope z dne 1. marca 2017 in govora predsednika Komisije Jeana-Clauda Junckerja o stanju v Uniji 13. septembra 2017, v katerem je bil predstavljen časovni načrt,
- ob upoštevanju deklaracije z naslovom „Večje evropsko povezovanje: pot naprej“ (Greater European Integration: The Way Forward), ki so jo 14. septembra 2015 podpisali predsednica italijanske poslanske zbornice, predsednik francoske narodne skupščine, predsednik nemškega zveznega parlamenta in predsednik luksemburške poslanske zbornice ter jo je doslej potrdilo 15 domov nacionalnih parlamentov v EU,
- ob upoštevanju sklepov konference predsednikov parlamentov EU, sprejetih na sejah po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, zlasti tistih, ki sta potekali v Luksemburgu leta 2016 in Bratislavi leta 2017,
- ob upoštevanju prispevkov in sklepov zasedanj Konference odborov za evropske zadeve (COSAC), sprejetih od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, zlasti zasedanj, ki sta leta 2017 potekali v Valetti in Talinu, ter njenih polletnih poročil,
- ob upoštevanju člena 13 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji (PSUU), s katero je določena organizacija medparlamentarnih konferenc za namene razprave o proračunskih politikah in drugih vprašanjih, ki jih zajema pogodba;
- ob upoštevanju resolucije senata Češke republike z dne 30. novembra 2016 (26. resolucija iz 11. mandata), resolucije senata Italijanske republike z dne 19. oktobra 2016 (Dok. XVIII št. 164) in prispevkov odbora za politike Evropske unije z dne 2. maja 2017 (Prot. 573) ter prispevkov odbora za zadeve EU francoske narodne skupščine z dne 31. maja 2017 (sklic 2017/058) in stalnega odbora za evropske zadeve nizozemskega predstavniškega doma z dne 22. decembra 2017 (pismo A(2018)1067);
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,

---

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0048.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0421.

- ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve (A8-0127/2018),
- A. ker nacionalni parlamenti dejavno prispevajo k dobremu ustavnem delovanju Evropske unije (člen 12 PEU), s čimer imajo pomembno vlogo v svoji demokratični legitimnosti in jo v čim večjem obsegu uresničujejo;
- B. ker je parlamentarna odgovornost nacionalnih vlad v okviru evropskih zadev, ki je odvisna od posameznih nacionalnih praks, temelj vloge nacionalnih parlamentov v sedanji Evropski pogodbi;
- C. ker bi morali za izboljšanje lastništva nacionalni parlamenti nadzirati nacionalne vlade, tako kot Evropski parlament nadzoruje evropsko izvršilno oblast; ker pa se raven vpliva nacionalnih parlamentov na nacionalne vlade zelo razlikuje na ravni držav članic;
- D. ker se nacionalni parlamenti pogosto pritožujejo zaradi svoje omejene vključenosti v zadeve Unije in želijo biti bolj povezani z razvojem procesa evropskega povezovanja;
- E. ker bi se lahko zaradi pomanjkanja preglednosti pri zakonodajnih postopkih in postopkih odločanja v EU zmanjšale pristojnosti nacionalnih parlamentov v skladu s Pogodbama in ustreznimi protokoli, še posebej pa njihova vloga nadzornih organov vlad;
- F. ker je pluralizem nacionalnih parlamentov izredno koristen za Unijo, saj se lahko z usklajevanjem različnih političnih stališč v državah članicah krepijo in širijo medsektorske razprave na evropski ravni;
- G. ker bi bilo treba nezadostno zastopanost parlamentarnih manjšin v evropskih zadevah uravnotežiti ob polnem spoštovanju večine v vsakem nacionalnem parlamentu in v skladu z načelom sorazmerne zastopanosti;
- H. ker imajo nacionalni parlamenti pomembno vlogo pri vsaki spremembi evropskih pogodb in so bili nedavno pozvani, naj sodelujejo v različnih demokratičnih forumih EU;
- I. ker bi lahko evropski javni prostor spodbujali različni forumi o prihodnosti Evrope, ki bi jih organizirali nacionalni parlamenti in Evropski parlament kot naravni predstavniki evropskega demosa; ker bi lahko takšne forume podprli prek evropskega tedna, v katerem bi poslanci domov nacionalnih parlamentov hkrati razpravljali o evropskih zadevah v prisotnosti komisarjev in poslancev Evropskega parlamenta;
- J. ker je, sodeč po nedavnih volilnih trendih, gospodarska, finančna in socialna kriza povečala nezaupanje državljanov EU in razočaranje nad sedanjim demokratičnim modelom zastopanja tako na evropski kot na nacionalni ravni;
- K. ker so se z uveljavljanjem pravice nacionalnih parlamentov, da nadzorujejo skladnost z načelom subsidiarnosti na podlagi tako imenovanega sistema zgodnjega opozarjanja, delno izboljšali odnosi med institucijami EU in nacionalnimi parlamenti;
- L. ker nacionalni parlamenti včasih kritizirajo sistem zgodnjega opozarjanja, pri čemer trdijo, da njegovih določb ni enostavno izvajati v praksi in da nimajo širokega področja uporabe;

- M. ker je bil dosežen napredek pri izvajanju sistema zgodnjega opozarjanja, kar je razvidno iz najnovejših podatkov o skupnem številu mnenj, ki so jih v okviru političnega dialoga predložili nacionalni parlamenti; ker omejena uporaba postopka rumenega kartona in neučinkovitost postopka oranžnega kartona kažeta, da so izboljšave še vedno mogoče in da je v tem pogledu možno boljše usklajevanje med nacionalnimi parlamenti;
- N. ker se je osem tedensko obdobje, določeno v členu 4 Protokola št. 1, izkazalo za neustrezno za pravočasno spremljanje skladnosti z načelom subsidiarnosti;
- O. ker je sistem zgodnjega opozarjanja mogoče dopolniti s sistemom, ki nacionalnim parlamentom trenutno omogoča, da predložijo konstruktivne predloge Komisiji v obravnavo, pri čemer se ustrezno upošteva njena pravica do pobude;
- P. ker je več nacionalnih parlamentov izrazilo zanimanje za instrument za izboljšanje političnega dialoga, ki bi jim omogočil, da predlagajo konstruktivne predloge Komisiji v obravnavo, pri čemer bi se ustrezno upoštevala pravica Komisije do pobude;
- Q. ker lahko nacionalni parlamenti kadar koli izdajo mnenja v okviru političnega dialoga, pooblastijo svoje vlade, da zahtevajo oblikovanje zakonodajnih predlogov prek Sveta, ali v skladu s členom 225 PDEU enostavno pozovejo Parlament, naj predstavi predloge Komisiji;
- R. ker izvajanje postopka rdečega kartona v tej fazi procesa evropskega povezovanja ni mogoče;
- S. ker bi bilo mogoče obsežen sklop pravic v zvezi z obveščanjem, določenih v Lizbonski pogodbi, okrepiti, če bi imeli nacionalni parlamenti več sredstev in časa za obravnavo dokumentov, ki jim jih posredujejo evropske institucije;
- T. ker bi bilo treba mrežo IPEX, tj. platformo za stalno izmenjavo informacij med nacionalnimi parlamenti ter med nacionalnimi parlamenti in evropskimi institucijami, nadalje razvijati v skladu z digitalno strategijo, v kateri ima Evropski parlament pomembno podporno vlogo;
- U. ker se je medinstitucionalno sodelovanje izboljšalo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe in po tako imenovani Barrosovi pobudi – političnem dialogu, ki ga je Komisija začela septembra 2006 in daje nacionalnim parlamentom priložnost predložiti pripombe, sporočiti pozitivne povratne informacije ali kritizirati predloge Komisije;
- V. ker se nacionalni parlamenti občasno pritožujejo glede svojih odnosov z Evropsko unijo, pri čemer trdijo, da so ti odnosi preveč zapleteni;
- W. ker imajo nacionalni parlamenti v skladu s členi 70, 85 in 88 PDEU ustrezne pristojnosti na področju svobode, varnosti in pravice ter bi zato morali imeti pomembno vlogo v prihodnji varnostni in obrambni politiki Unije;
- X. ker bi moral biti prisoten večji nacionalni in evropski parlamentarni nadzor nad fiskalnimi in ekonomskimi politikami, sprejetimi odločitvami in zadevami upravljanja na ravni EU;
- Y. ker je sklep Sodišča z dne 16. maja 2017 o mešani naravi trgovinskega sporazuma med EU in Singapurjem spremenil način sodelovanja nacionalnih parlamentov v trgovinskih

sporazumih v prihodnosti;

- Z. ker bi lahko boljše sodelovanje in izboljšana izmenjava informacij med poslanci Evropskega parlamenta in poslanci ter javnimi uslužbenci nacionalnih parlamentov pripomogla k izboljšanju pregleda nad evropsko razpravo na nacionalni ravni ter tako spodbujala resnično evropsko parlamentarno in politično kulturo;

Nadzor vladne dejavnosti na področju evropskih zadev

1. meni, da je izvajanje pravic in obveznosti nacionalnih parlamentov, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe, okrepilo njihovo vlogo v evropskem ustavnem okviru ter tako zagotovilo več pluralizma, demokratično legitimnost in boljše delovanje Unije;
2. priznava, da so nacionalne vlade demokratično odgovorne nacionalnim parlamentom, kot je navedeno v členu 10(2) PEU, in sicer v skladu z njihovimi nacionalnimi ustavnimi pravili; meni, da je taka odgovornost temelj vloge domov nacionalnih parlamentov v Evropski uniji; spodbuja nacionalne parlamente, naj v celoti izvajajo svoje evropske naloge, da bi neposredno vplivali in pregledovali vsebino evropskih politik, zlasti s spremljanjem nacionalnih vlad, ki delujejo kot člani Evropskega sveta in Sveta;
3. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo imeli nacionalni parlamenti na voljo dovolj časa, zmogljivosti in potrebnega dostopa do informacij, da bi lahko izpolnili svojo ustavno vlogo pregleda in s tem legitimizirali dejavnosti nacionalnih vlad, kadar te delujejo na evropski ravni v Svetu ali na Evropskem svetu; priznava, da bi morala ta evropska funkcija potekati popolnoma v skladu z ustavnimi tradicijami držav članic; meni, da bi bilo treba za ohranitev in okrepitev te vloge okrepiti in spodbujati obstoječo izmenjavo dobrih praks in sodelovanje med nacionalnimi parlamenti;
4. meni, da preglednost delovnih metod in postopkov odločanja institucij EU pomeni predpogoj, da se nacionalnim parlamentom omogoči učinkovito izpolnjevanje njihove institucionalne vloge, ki izhaja iz Pogodb; poleg tega poziva nacionalne parlamente, naj v celoti izkoristijo svoje pristojnosti za izvajanje nadzora nad ukrepi vlad na evropski ravni, med drugim s prilagoditvijo svoje notranje organizacije, časovnih razporedov in pravil postopkov, da jim bodo to omogočali; predlaga tudi izmenjavo dobrih praks med nacionalnimi zbornicami, redne razprave med posameznimi ministri in specializiranimi odbori v nacionalnih parlamentih pred in po zasedanjih Sveta in Evropskega sveta ter redna srečanja med člani nacionalnih parlamentov, komisarji in poslanci Evropskega parlamenta;
5. meni, da si je treba skrbno prizadevati, da bi se izognili čezmernemu prenašanju zakonodaje EU v državah članicah in da imajo nacionalni parlamenti pri tem ključno vlogo; hkrati opominja, da to ne posega v pravico držav članic, da določijo na primer višje socialne in okoljske standarde na nacionalni ravni;
6. opominja, da je treba odločitve sprejemati v skladu z ustavnimi pristojnostmi in ob upoštevanju jasne razmejitve med ustreznimi pristojnostmi nacionalnih in evropskih organov za sprejemanje odločitev, obenem pa spodbujati okrepljeni in politični dialog z nacionalnimi parlamenti ter priznati jasno potrebo po okrepitvi sodelovanja v parlamentu;

7. izjavlja, da bi morali biti Evropski parlament in nacionalni parlamenti bolj vključeni v evropski semester in priporoča, naj se proračunski časovni rasporedi na nacionalni in evropski ravni bolj usklajujejo skozi ves postopek, da bi spodbudili učinkovitejšo uporabo tega instrumenta; poleg tega opozarja, da bi lahko uskladitev evropskega semestra z dnevnimi redi nacionalnih parlamentov dodatno prispevala k usklajevanju ekonomskih politik, obenem pa poudarja, da takšna uskladitev ne sme ne upoštevati pristojnosti samoupravljanja in posebnih poslovnikov vsakega parlamentarnega doma;
8. predlaga uvedbo nacionalnega obdobja za proračunski dialog, v katerem bi lahko nacionalni parlamenti pripravili evropski semester, tako da bi svojim vladam podelili pooblastilo na področju odnosov s Komisijo in Svetom;
9. poudarja, da je bilo na zadnjem plenarnem zasedanju Konference odborov za evropske zadeve (v nadaljevanju: konferenca COSAC) v Talinu ugotovljeno, da se večina nacionalnih parlamentov bodisi redno bodisi priložnostno dejavno udeležuje plenarnih zasedanj, na katerih razpravljajo o zadevah EU, in da več plenarnih razprav o zadevah EU povečuje prepoznavnost Unije, državljanom pa daje priložnost, da se bolje seznanijo z agendo EU in stališči političnih strank o teh vprašanjih;

Oblikovanje evropskega javnega prostora

10. ugotavlja, da bi se z uskladitvijo različnih političnih stališč v državah članicah lahko okrepile in razširile medsektorske razprave na evropski ravni; zato priporoča, naj nacionalne parlamentarne delegacije, ki delujejo pri evropskih institucijah, odražajo politično raznolikost; v zvezi s tem poudarja pomen načela sorazmerne zastopanosti članov iz različnih političnih strank;
11. ugotavlja, da bi morala biti zavezujoča volja parlamentarne večine izražena v mnenjih nacionalnih parlamentov v okviru sistema zgodnjega opozarjanja kot zunaj njega; vendar pa podpira zamisel, da bi imele nacionalne parlamentarne politične manjšine možnost, da izrazijo ločena odklonilna stališča, ki bi jih lahko potem vključili v priloge; meni, da bi morala biti ta mnenja izdana ob doslednem spoštovanju načela sorazmernosti in v skladu s poslovnikom vsake nacionalne parlamentarne zbornice;
12. je seznanjen z nedavnim pozivom k pripravi vrste demokratičnih konvencij po vsej Evropi; v zvezi s tem meni, da bi ustanovitev letnega evropskega tedna omogočila poslancem Evropskega parlamenta in komisarjem, zlasti podpredsednikom, pristojnim za grozde, da bi v vseh nacionalnih parlamentarnih skupščinah razpravljali o evropski agendi in jo pojasnjevali, skupaj s poslanci in predstavniki civilne družbe; predlaga pregled lastnega poslovnika za potrditev pobude, in spodbuja nacionalne parlamente, naj storijo enako; poleg tega verjame, da bi lahko srečanja med nacionalnimi in evropskimi političnimi skupinami v okviru medparlamentarnega sodelovanja EU prinesla dodano vrednost v obliki pristne evropske politične razprave;

Podpiranje reforme sistema zgodnjega opozarjanja

13. poudarja, da se sistem zgodnjega opozarjanja od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe le redko uporablja, in meni, da bi ga bilo mogoče prenoviti v okviru sedanjega ustavnega okvira;
14. ugotavlja, da primeri, kot je bila uporaba postopka „rumenega kartona“ proti predlogu

Komisije o reviziji direktive o napotitvi delavcev leta 2016, kažejo, da je sistem zgodnjega opozarjanja delujoč; poudarja, da lahko omejena uporaba postopka „rumenega kartona“ pomeni, da se v EU spoštuje načelo subsidiarnosti; zato meni, da postopkovne pomanjkljivosti sistema zgodnjega opozarjanja ne bi smele šteti za dokončen dokaz o neupoštevanju subsidiarnosti; opozarja, da lahko nacionalni parlamenti posredujejo in preučijo vprašanje skladnosti z načelom subsidiarnosti, preden Komisija predstavi zakonodajni predlog v obliki zelene ali bele knjige ali letne predstavitve delovnega programa Komisije;

15. opozarja, da mora Komisija v zvezi z vsako novo zakonodajno pobudo preučiti, ali ima EU pravico do ukrepanja in ali je tak ukrep upravičen; vendar poudarja, da predhodne izkušnje kažejo, da je včasih težko in težavno potegniti ločnico med politično razsežnostjo načela subsidiarnosti in pravno razsežnostjo načela sorazmernosti; zato poziva Komisijo, naj v svojih odgovorih na obrazložena mnenja, ki so bila izdana v okviru sistema zgodnjega opozarjanja ali zunaj njega, obravnava tudi sorazmernost in poleg svoje razlage načela subsidiarnosti po potrebi obravnava tudi morebitne pomisleke glede predlaganih možnosti politike;
16. priznava zahtevo nekaterih nacionalnih parlamentov za podaljšanje osemtedenskega roka, v katerem lahko predložijo obrazloženo mnenje v skladu s členom 3 Protokola št. 1; vendar poudarja, da sedanji okvir iz Pogodb ne predvideva takšne razširitve; zato meni, da bi morala Komisija uporabiti obdobje za tehnično obveščanje v okviru sistema zgodnjega opozarjanja, da bi zagotovila dodatni čas med datumom, ko nacionalne parlamentarne zbornice tehnično prejmejo osnutke zakonodajnih aktov, in datumom, ko se začne osemtedensko obdobje; v zvezi s tem opozarja, da je Komisija leta 2009 začela izvajati drugačne praktične ureditve delovanja mehanizma za preverjanje subsidiarnosti;
17. je seznanjen z zahtevo nekaterih nacionalnih parlamentov za podaljšanje osemtedenskega roka, v katerem lahko predložijo obrazloženo mnenje v skladu s členom 6 Protokola št. 2;
18. predlaga v skladu s političnim dialogom, ki ga je Komisija začela leta 2016, polno uporabo sistema, po katerem lahko nacionalni parlamenti Komisiji predložijo konstruktivne predloge z namenom, da bi pozitivno vplivali na evropsko razpravo in na pristojnost Komisija za dajanje pobud; v zvezi s tem predlaga, da bi lahko imela Komisija diskrecijsko pravico, da upošteva take predloge ali izda uradni odgovor, v katerem poudari, zakaj tega ni storila; poudarja, da tak postopek ne more vključevati pravice do pobude ali pravice do umika ali spremembe zakonodaje, saj bi sicer omajal metodo Unije ter porazdelitev pristojnosti med nacionalno in evropsko ravno, s tem pa kršil Pogodbi; medtem priporoča, da se v primeru prihodnje spremembe Pogodb pravica do zakonodajne pobude podeli Evropskemu parlamentu kot neposrednemu predstavniku državljanov EU;

Izvajanje pravice do obveščnosti

19. ponovno potrjuje, da člen 12 PEU in Protokol št. 1 dajeta nacionalnim parlamentom pravico, da prejema informacije neposredno od evropskih institucij;
20. poudarja, da bi lahko nacionalni parlamenti bolje obvladovali informacije, ki jih prejema v skladu s sistemom zgodnjega opozarjanja ali na podlagi pravice do obveščnosti, če bi imela platforma IPEX vlogo agore ali foruma za stalni dialog med

nacionalnimi parlamenti ter med nacionalnimi parlamenti in evropskimi institucijami; zato spodbuja uporabo platforme za okrepitev političnega dialoga; priporoča, naj nacionalni parlamenti platformo IPEX uporabijo pravočasno, da bi zagotovili zgodnji začetek nacionalnega mehanizma pregleda; priporoča uporabo platforme IPEX kot kanala za sistematično izmenjavo informacij in zgodnje opozarjanje na pomisleke glede subsidiarnosti; vidi možnosti za razvoj platforme IPEX kot glavnega kanala za komunikacijo in prenos ustreznih dokumentov iz institucij EU v nacionalne parlamente in obratno, ter se v zvezi s tem zavezuje, da bo upravam parlamentarnih domov zagotavljal pomoč pri uporabi platforme; poleg tega spodbuja pogostejšo izmenjavo uradnikov institucij in političnih skupin med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti;

Načrtovanje boljšega medinstitucionalnega sodelovanja

21. je seznanjen z obstoječim sodelovanjem med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v konferenci COSAC, v medparlamentarni konferenci o skupni zunanji in varnostni politiki (CFSP-IPC) in v okviru člena 13 Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji (PSUU); poudarja, da bi bilo treba takšno sodelovanje razvijati na podlagi načel soglasja, izmenjave informacij in posvetovanja, da bi nacionalni parlamenti izvajali pregled nad svojimi vladami in upravami;
22. ponovno poudarja, da bi bilo treba poenostaviti in uskladiti sedanji okvir odnosov med Unijo in nacionalnimi parlamenti, da bi postal učinkovitejši in uspešnejši; v zvezi s tem poziva k pregledu sodelovanja med Unijo in njenimi nacionalnimi parlamenti na obstoječih platformah in forumih, da bi te odnose okrepili in jih prilagodili trenutnim potrebam; vendar vztraja pri jasni razmejitvi pristojnosti za odločanje med nacionalnimi parlamenti in Evropskim parlamentom, pri čemer bi morali nacionalni parlamenti opravljati svojo evropsko funkcijo na podlagi svojih nacionalnih ustav, predvsem prek nadzora svojih nacionalnih vlad kot članic Evropskega sveta in Sveta, ki je raven, kjer imajo najboljši položaj za spremljanje evropskega zakonodajnega procesa; zato zaradi preglednosti, odgovornosti in zmožnosti ukrepanja zavrača ustanovitev skupnih parlamentarnih organov odločanja;
23. poudarja, da bi bila okrepitev političnega in tehničnega dialoga med parlamentarnimi odbori na nacionalni in evropski ravni zelo produktiven korak k polnemu medparlamentarnemu sodelovanju; razmišlja o možnosti dodelitve dodatnih sredstev za doseg tega cilja in uporabi videokonferenc, kadar je to mogoče;
24. priznava pomen medparlamentarnih sej odborov iz členov 9 in 10 Protokola št. 1; meni, da bi bilo mogoče doseči boljše medinstitucionalno sodelovanje, če bi poslanci Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov namenili medparlamentarnim sejam odborov večji pomen in bi bili pripravljene na tesnejše sodelovanje;
25. priporoča, da se nacionalni parlamenti polno vključijo v nadaljnji razvoj skupne varnostne in obrambne politike; meni, da bi bilo treba takšno vključevanje spodbujati v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom in ob polnem spoštovanju določb nacionalnih ustav glede varnostnih in obrambnih politik, vključno prek skupnih medparlamentarnih srečanj med predstavniki nacionalnih parlamentov in poslanci Evropskega parlamenta ter prek političnega dialoga med odborom za varnost in obrambo v Evropskem parlamentu, ki ima polna pooblastila, in ustreznimi nacionalnimi parlamentarnimi odbori; je seznanjen z možnostjo, da bi lahko nevtralne države članice

EU opravljale konstruktiven pregled na tem področju;

26. meni, da bi bila za okrepljen politični in zakonodajni dialog med nacionalnimi parlamenti in z njimi potrebna skladnost s cilji, določenimi v medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje;

o

o o

27. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.